PROLOG

K JULIA ZEYRA | ZU JULIUS ZEYER'S
SLOVENSKÉ POHÁDCE | MÄRCHENDRAMA

RADÚZ A MAHULENA

RADÚZ UND MAHULENA

Deutsch von EMMY DESTINN.

Melodramaticky složil | Melodramatisch in Musik gesetzt von

JOSEF SUK.

OP. 13.

Úprava pro housle a klavír na 4 ruce. | Arrangement für Violine und Clavier zu 4 Händen.

VEŠKERA PRÁVA VYHRAZENA.
ALLE RECHTE VORBEHALTEN.

NAKLADATEL - VERLEGER
PRAHA · MOJMÍR · URBÁNEK · PRAG.
LEIPZIG.

Provozovací právo tohoto díla ponechává si nakladatelství a může býti získáno kýmkoli toliko zakoupením k provozování potřebného notového materialu. Provozování pomocí vypůjčeného materialu jest tudíž právě tak nepřípustno, jako opisování ať kterékoli části této skladby a bude bez vyjímky neprodleně nakladatelstvím soudně stíháno.

Das Aufführungsrecht dieses Werkes hat die Verlagshandlung vorbehalten und kann dasselbe blos durch käufliche Erwerbung des nöthigen Notenmaterials erworben werden. Die Aufführung aus entlehntem Materiale ist demnach ebenso unstatthaft, wie das Abschreiben selbst einzelner Partien dieser Composition und wird von der Verlagshandlung sofort gerichtlich verfolgt.

Mojmír Urbánek.

BIBLIOTEKA HUDEBNÍ BN
Mus. III. 121.140

Prolog

k Julia Zeyera slovenské pohádce: | zu Julius Zeyer's Märchendrama:

Radúz a Mahulena.

Deutsch von Emmy Destinn.

Housle. – Violine. JOSEF SUK.

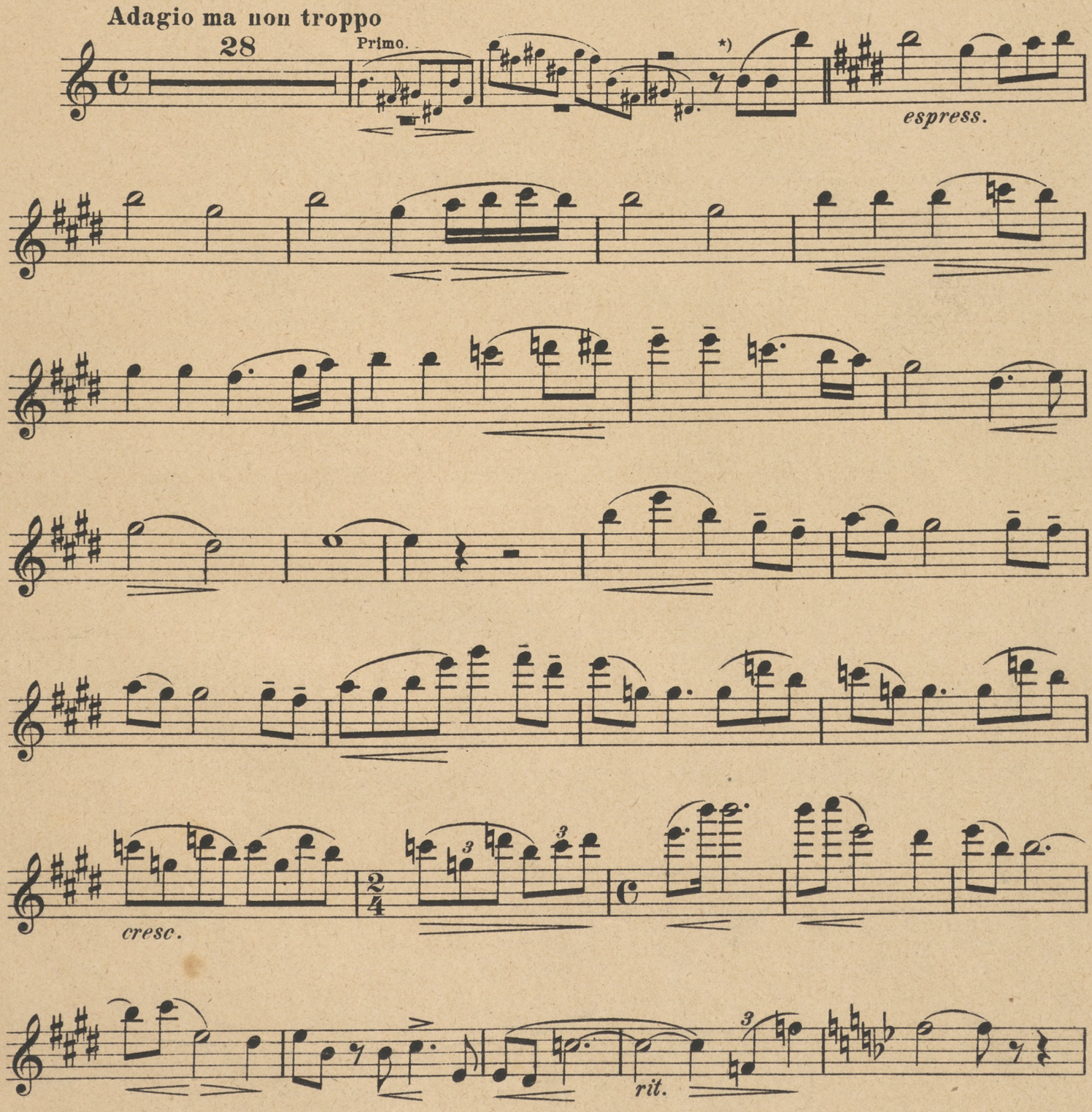

*) Das Violin-Solo mit Genehmigung des Verlegers von J. Suk's Suite „Ein Märchen" aus derselben hier abgedruckt.

Edition M. U. 2.

BIBLIOTEKA
BIBLIOTEKA

Housle. — Violine.

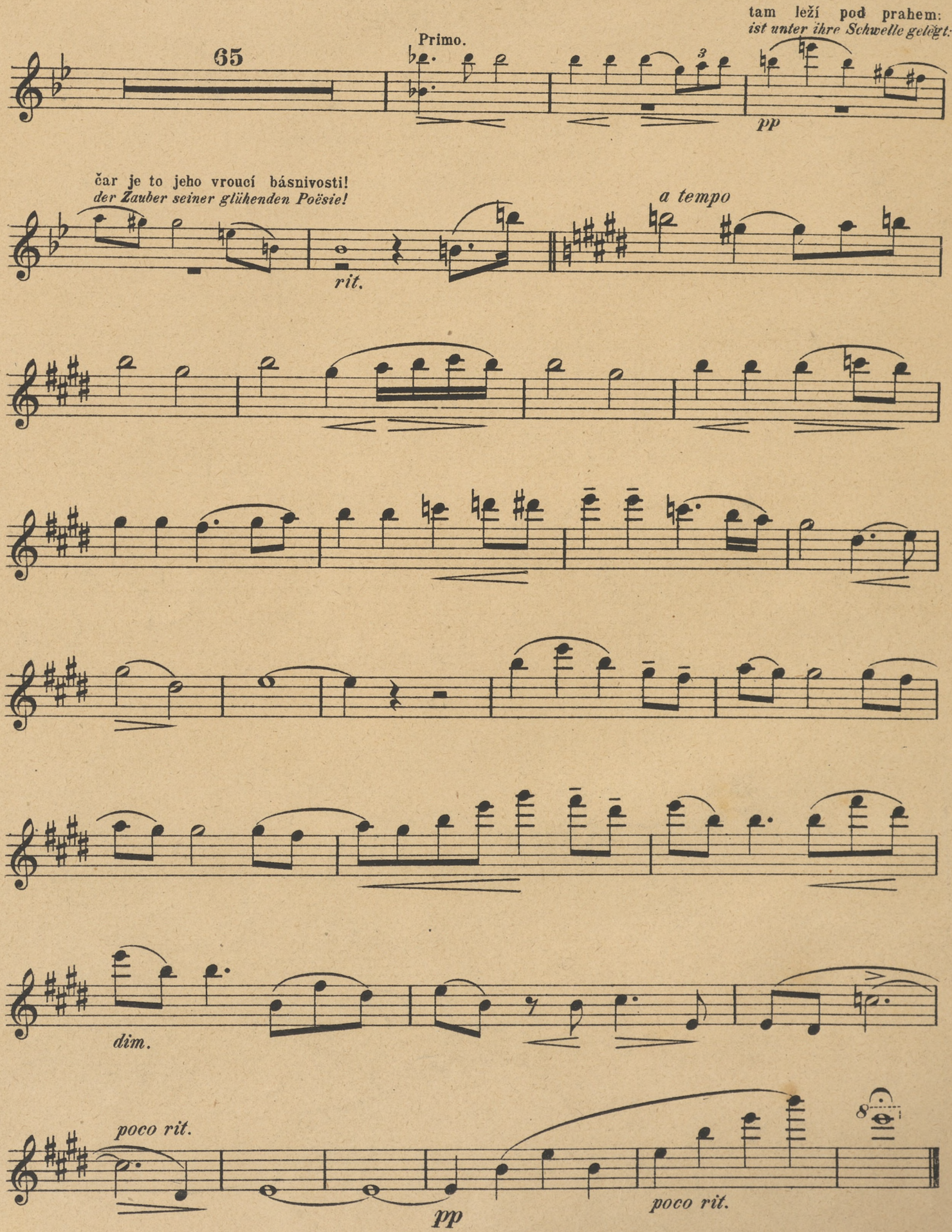

Prolog

k Julia Zeyera slovenské pohádce: | zu Julius Zeyer's Märchendrama:

Radúz a Mahulena.

Deutsch von Emmy Destinn.

JOSEF SUK.

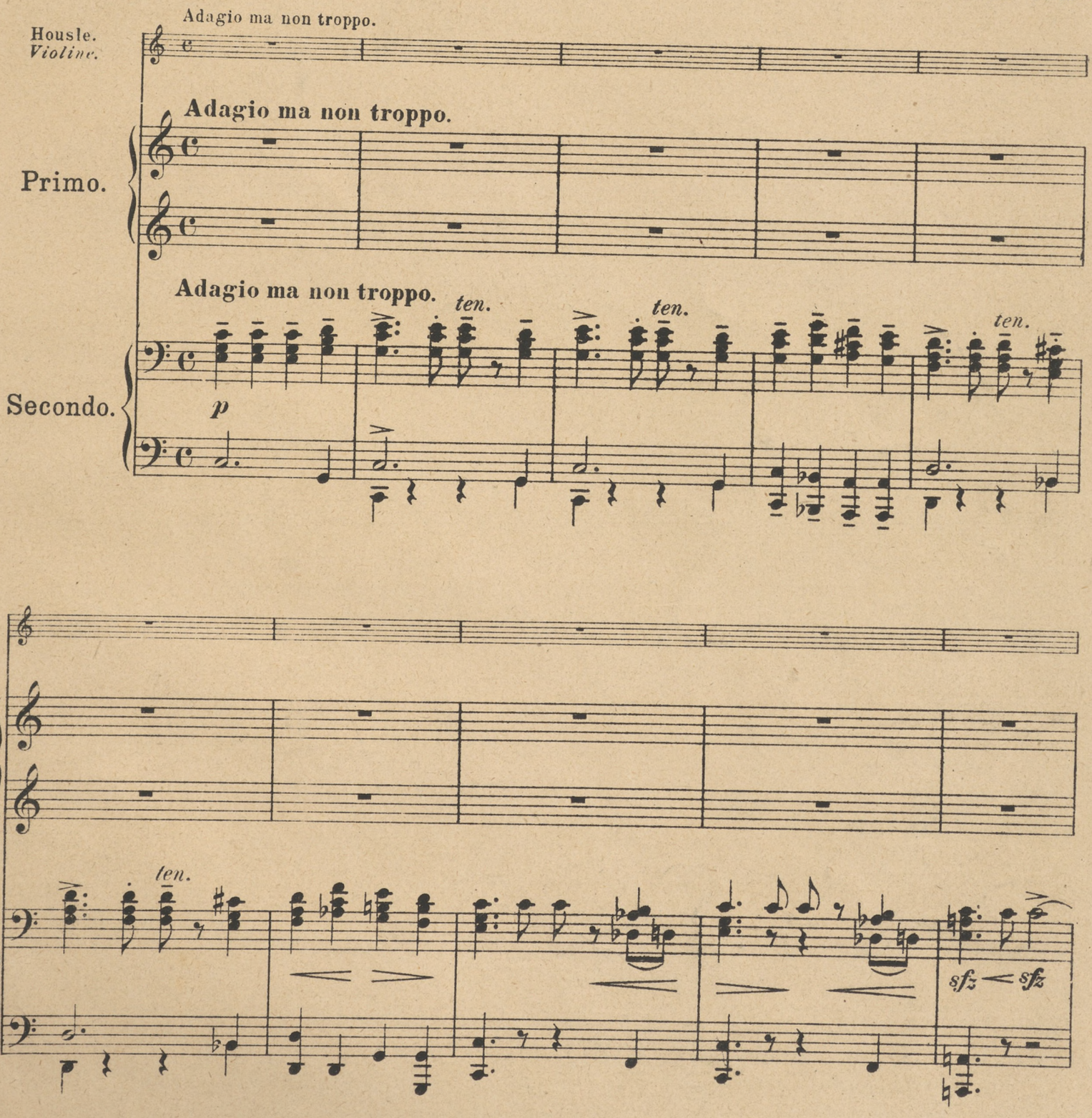

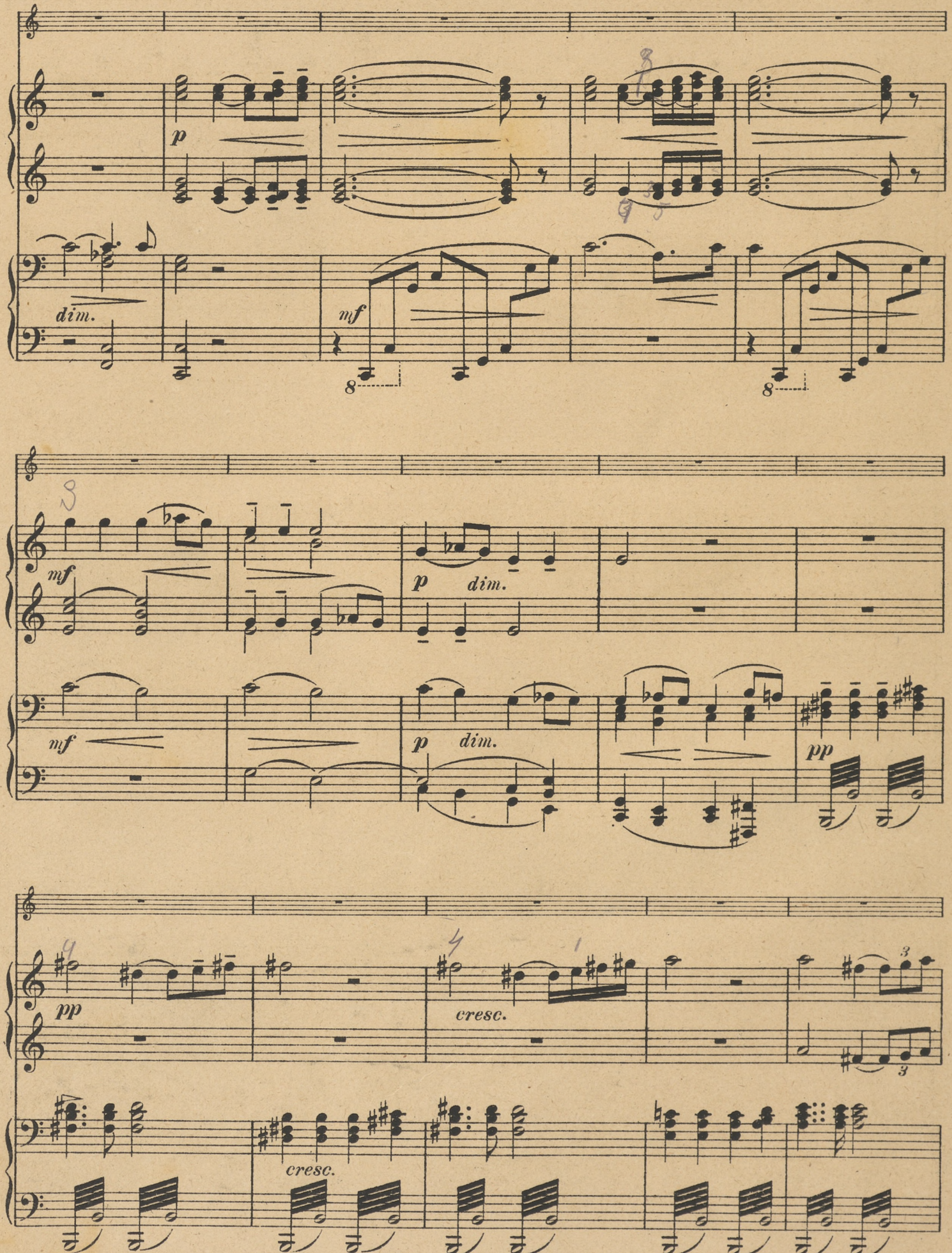
p
dim.
mf
8
mf
p
dim.
mf
p
dim.
pp
pp
cresc.
cresc.

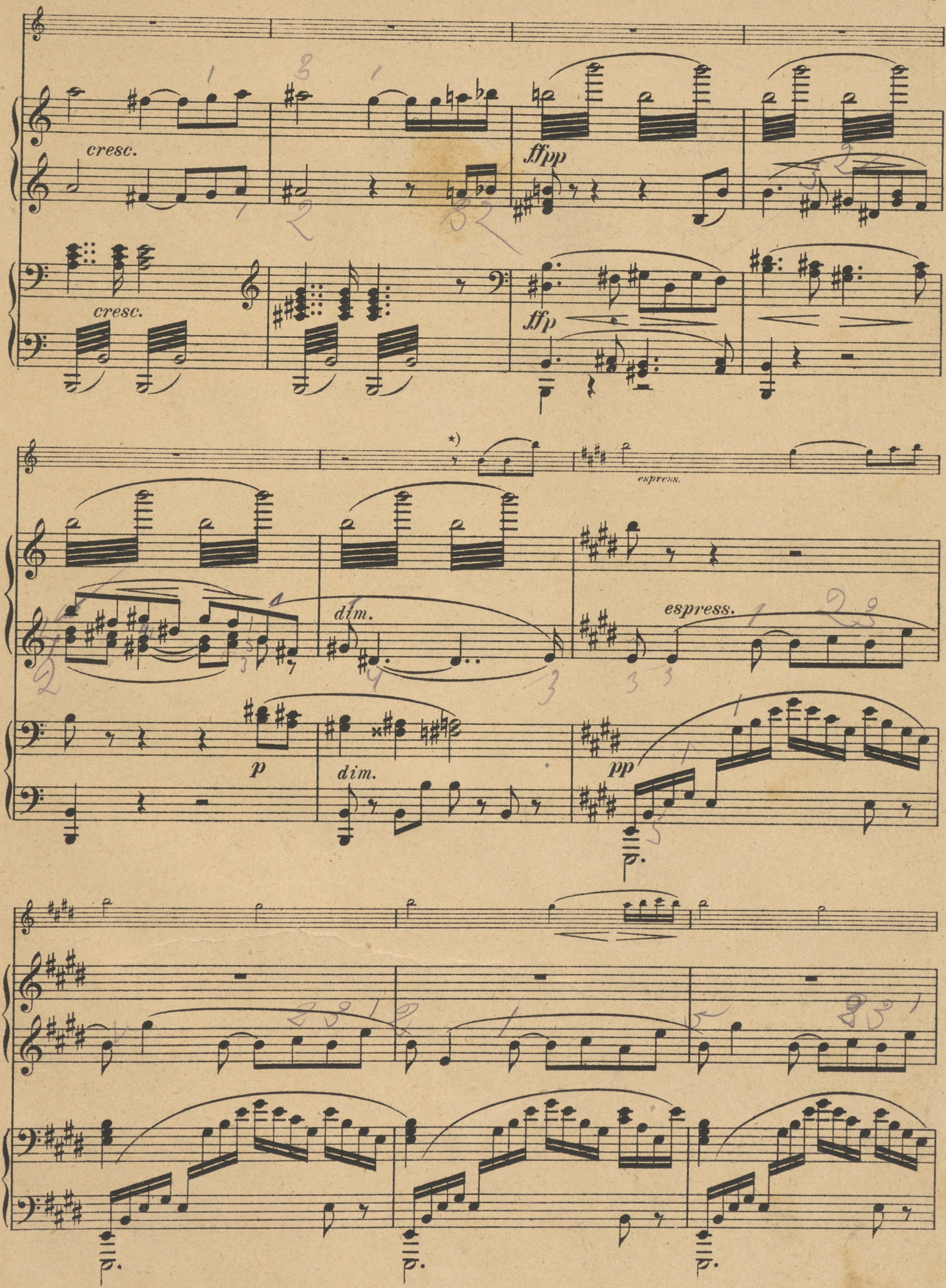

Edition M. U. 2. *) Das Violin-Solo mit Genehmigung des Verlegers von J. Suk's Suite „Das Märchen" aus derselben hier abgedruckt.

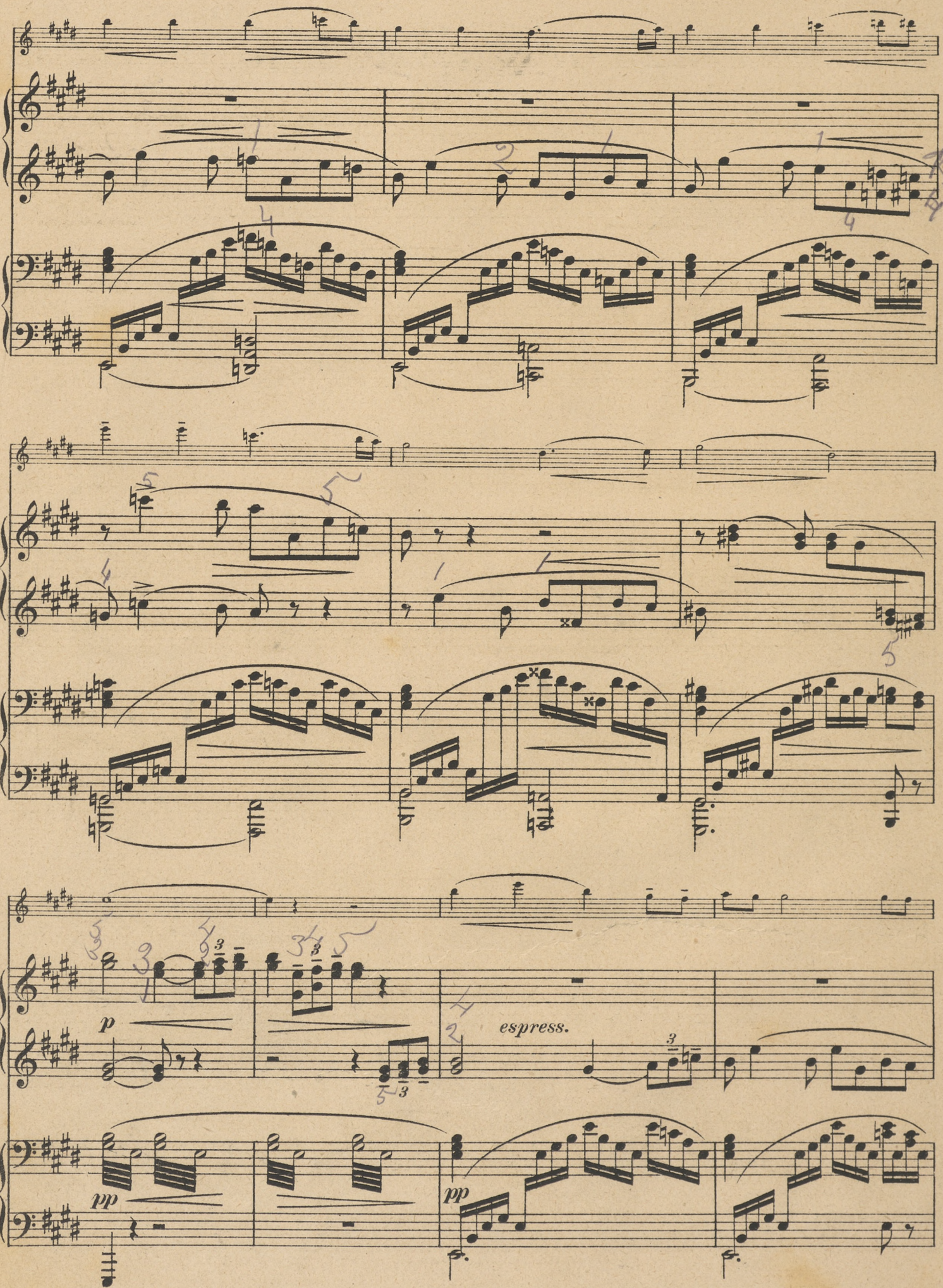
p
espress.
pp
pp

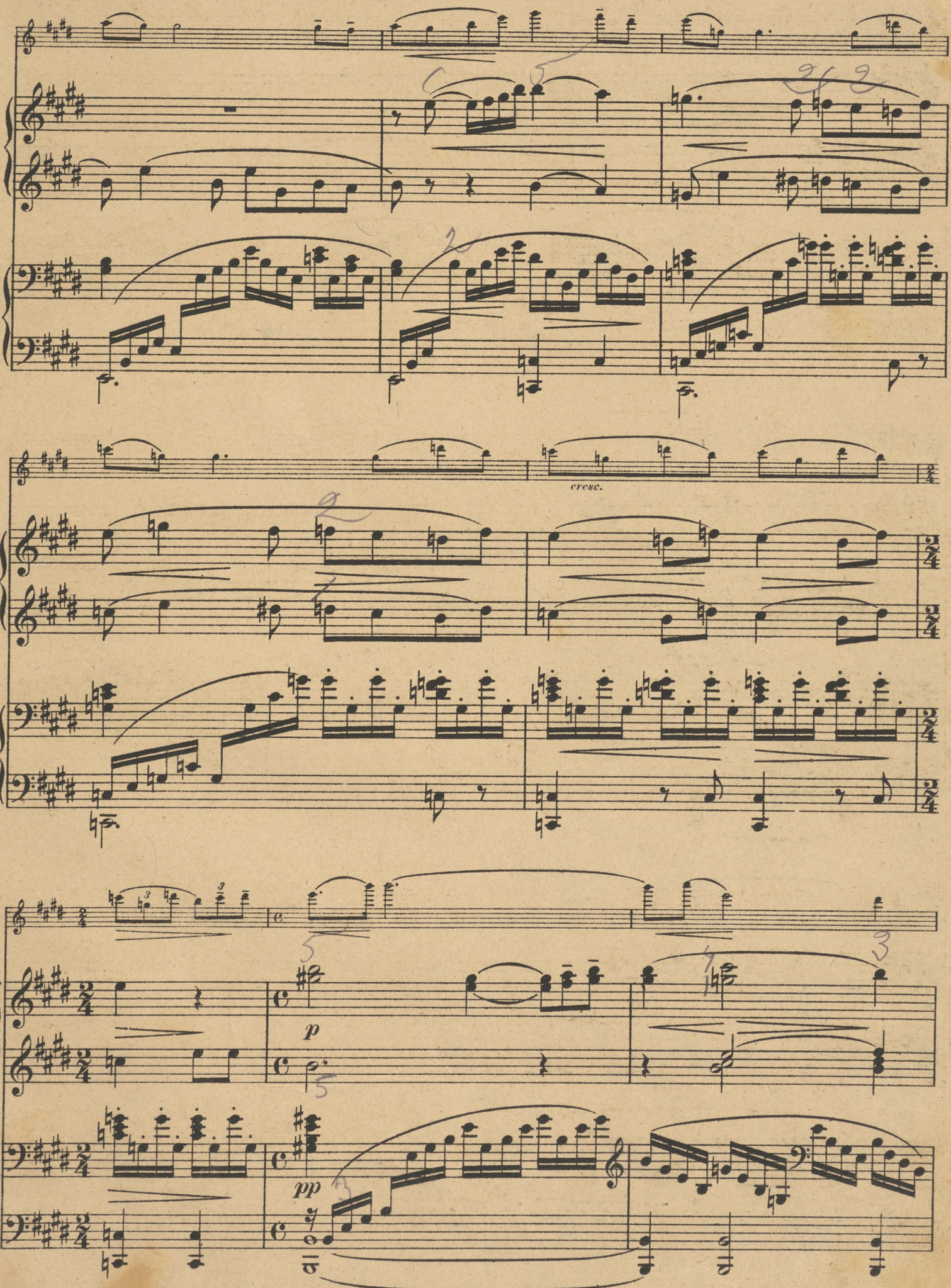
cresc.
p
pp

Jsem pohádka. Kdo za mnou půjde,
Ich bin das Märchen. Wer mit mir geht,

povedu jej do modrých krajů báje. Zde s těchto olbřímých
den führe ich in die blauen Gegenden der Sage. Hier von diesen Riesen-

štítů po starých cestách, mechem porostlých a listím dávných jesení
felsen über die alten Wege, die moosbewachsen und mit dem Laub längst

zavátých, sestoupím dolů, tam v slunné nivy slovenského lidu.
entschwundener Herbste verweht sind, steige ich hernieder auf die sonnigen Haiden

Znám tůně jeho duše a pradávné sny jeho v mém nitru
meines Volkes. Ich kenne die Seen seiner Seele, und seine alten Träume leben in meinem

žijou. Vždyť stála jsem u jeho kolébky. Závojem čárným obestírám děje
Innern. Ich stand ja bei seiner Wiege. Mit dem Zauberschleier umwebe ich

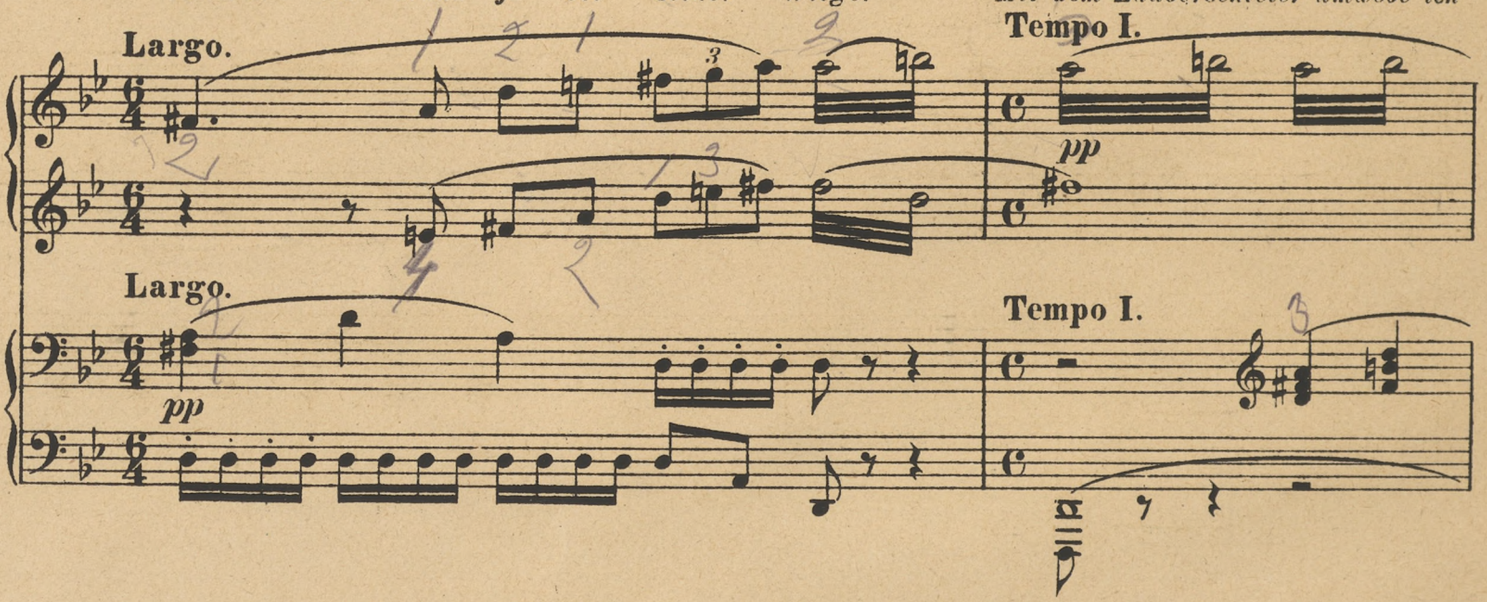

věků zapadlých do mlžin paměti. Pod třpytem jeho řas však ty dávné
die Thaten der Zeit, die in den Nebel der Vergangenheit fielen. Doch unter dem

lidské touhy křídla svoje rozpínají a lidská něha plá zpod jeho
Glanz seiner Fäden breitet dieses alte Menschensehnen seine Flügel aus, und

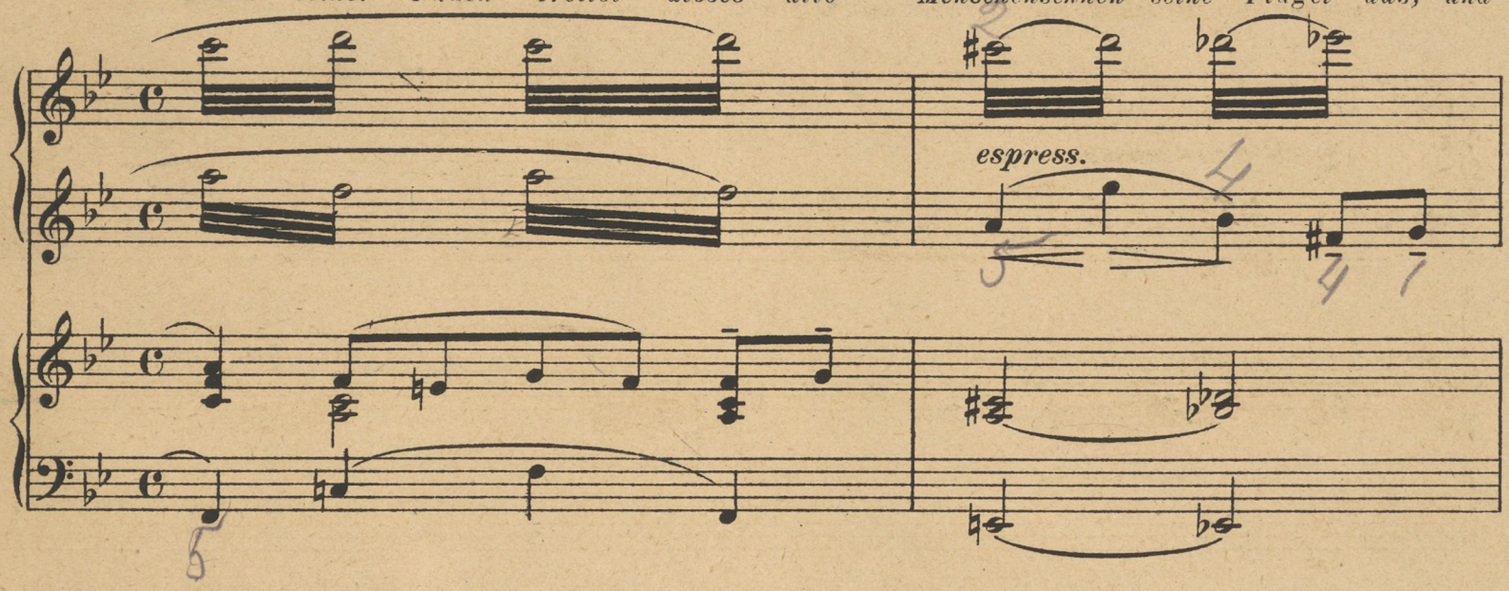

záhybů a lidské slzy tekou lesklou jeho tkaninou a vroucí,
die Zärtlichkeit der Menschen flammt unter seinen Falten und die Menschenthränen

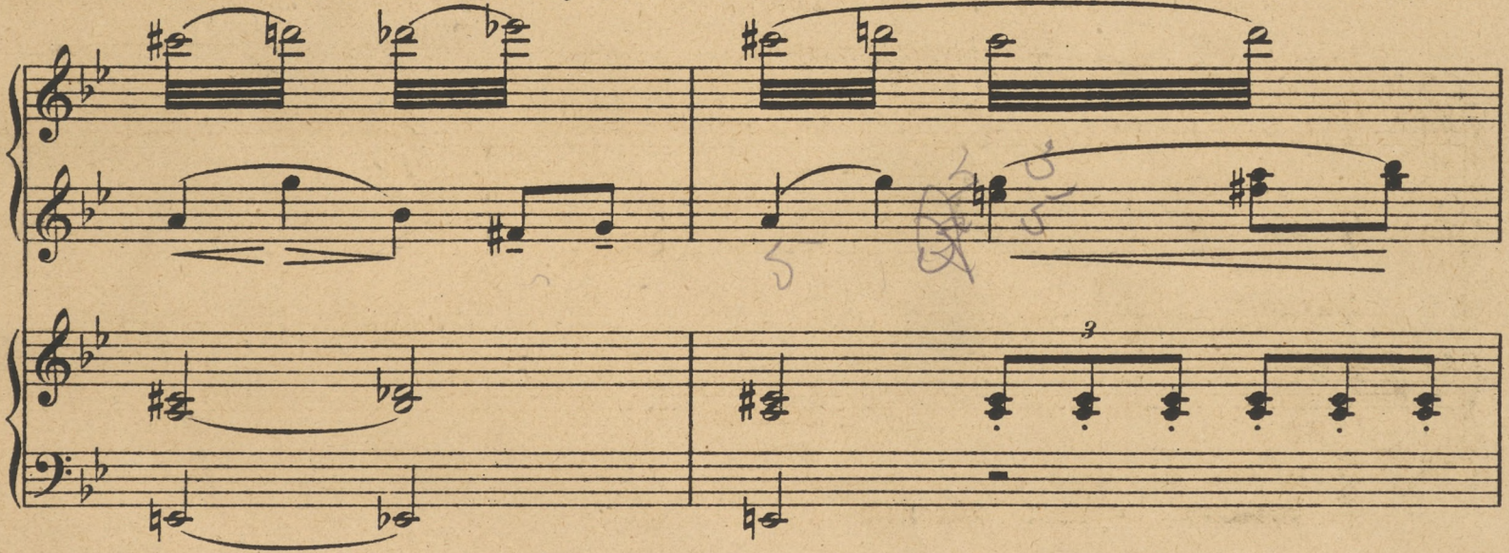

večně lidská srdce bijou, tu vášnivě, tu snivě
fliessen unter seinem Gewebe, und heisse, ewig menschliche Herzen schlagen da leidenschaftlich

pod krytem jeho volně vlajícím. Vzhůru!

da träumerisch unter seinem leicht flatternden Schutz. Auf!

Po starých cestách hučícími lesy, kol mořských ok vás v tichou Slo-

Über alte Wege, durch die rauschenden Wälder um die Meeresaugen führe

vač povedu. Mým závojem ji uvidíte, rodnou sestru arijs-

ich euch in meine stille Heimat. Durch meinen Schleier werdet ihr sie sehen, diese Milchschwester des ari-

kého toho lidu, jenž pije z Gangy. Ta Slovač, kterou uvidíte, turanské
schen Volkes, das aus den Wassern des Ganges trinkt. Dieses Land, welches ihr sehen werdet, trägt

jařmo ještě nenese, ta nezná ještě žal, jenž nyní let už tisíc
turanische Last noch nicht, es kennt nicht das Leid, welches jetzt schon ein Jahrtausend zum

proráží nebesa, tak bez proměny, jak věčně její hory v blankyt strmí.
Himmel tönt, so verwandlungslos, wie seine ewigen Berge in die Wolken ragen.

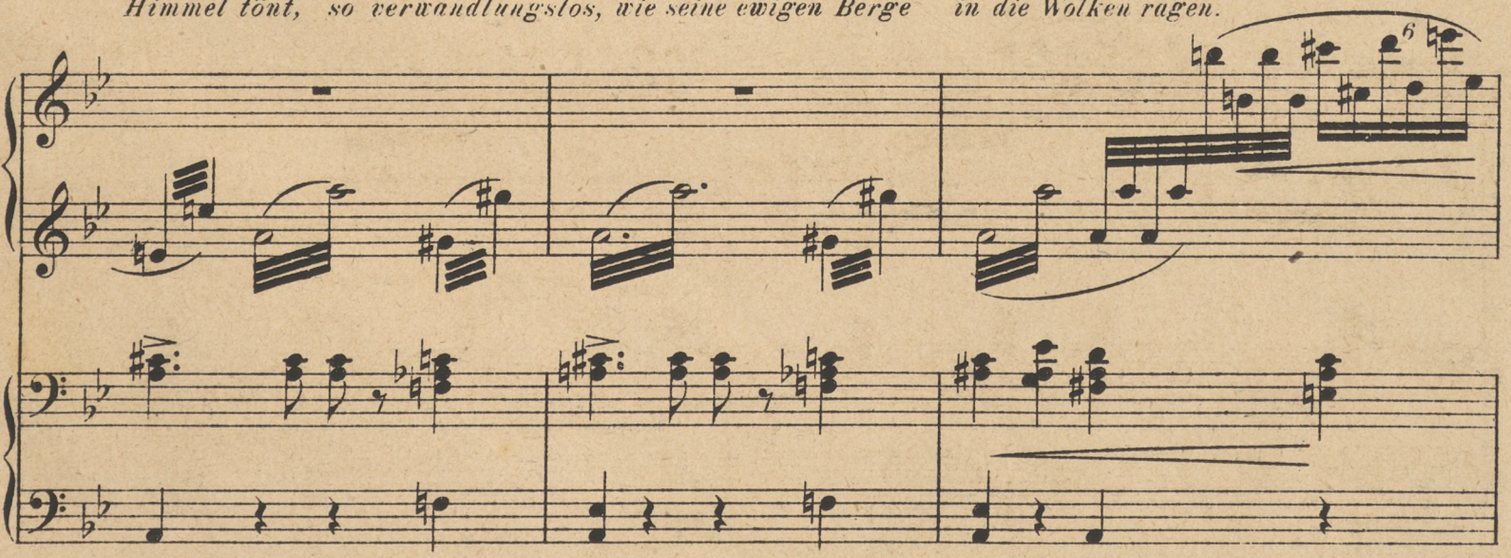

BIBLIOTEKA NARODOWA BN

Barnavé mračno těžkých osudu stín jestě nevrhá na slunne

Das schwere Gewölk der traurigen Schicksale wirft noch nicht seinen Schatten

stráně, kde tráva větrem vlní se a jasné vody tryskají. Lid volný

auf die sonnigen Anhöhen, wo das Gras im Wind sich beugt und die klaren Wässer quellen. Das freie Volk

žije ještě v horách volných. Však nesvár přec už svoji zhoubu koná. Dvě knížata se v zášti

lebt in den freien Bergen. Aber schon nahte das Böse mit seiner Zerstörung. Zwei Fürsten kämpften

potýkali, než zrozen Radúz byl a Mahulena, o jejichž strastech dnes vám
hassvoll zusammen, bevor Raduz und Mahulena geboren wurden, von deren Leiden ich euch

povim vše.... Jsem pohádka a rodná sestra oněch, jež Ganga kojila i těch,
heute erzählen will.... Ich bin das Märchen und die Milchschwester jener, welche der Ganges tränkt; und

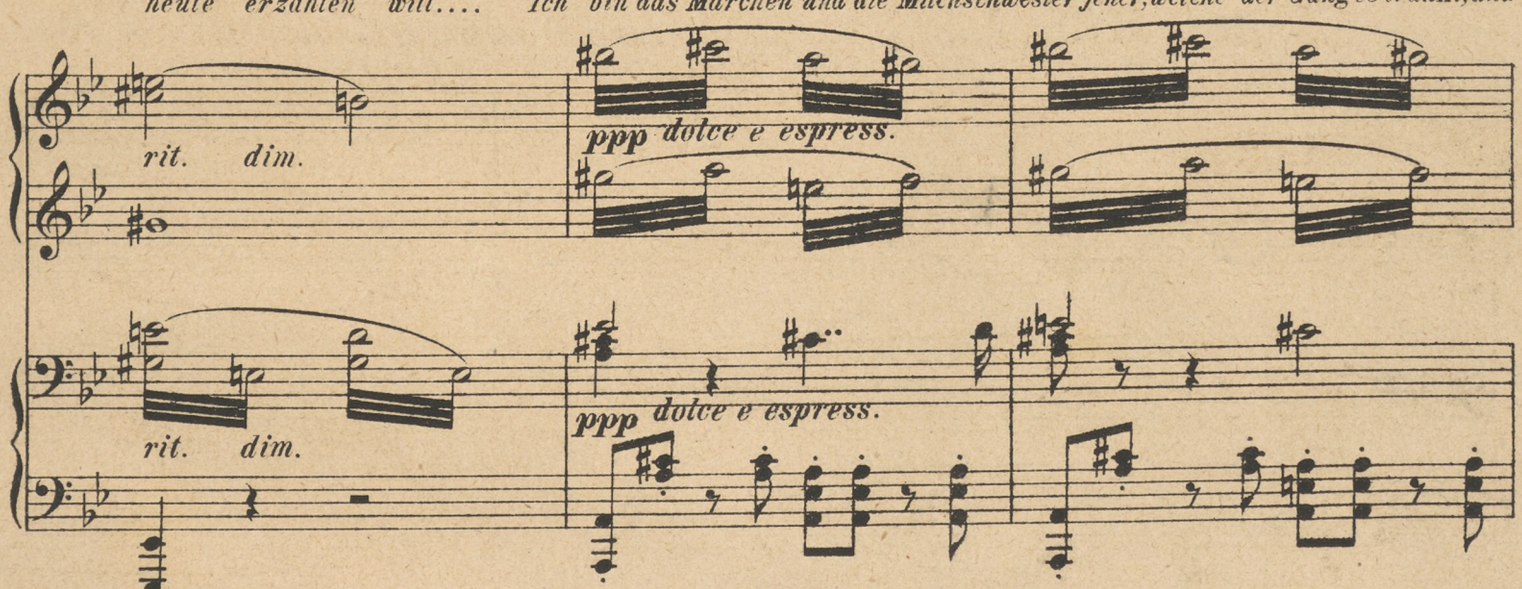

co na iranské vysočině snily, kde nejjasněji hvězdy hoří,
derjenigen die auf der iranischen Anhöhe träumten, wo die hellsten Sterne brennen, und auch

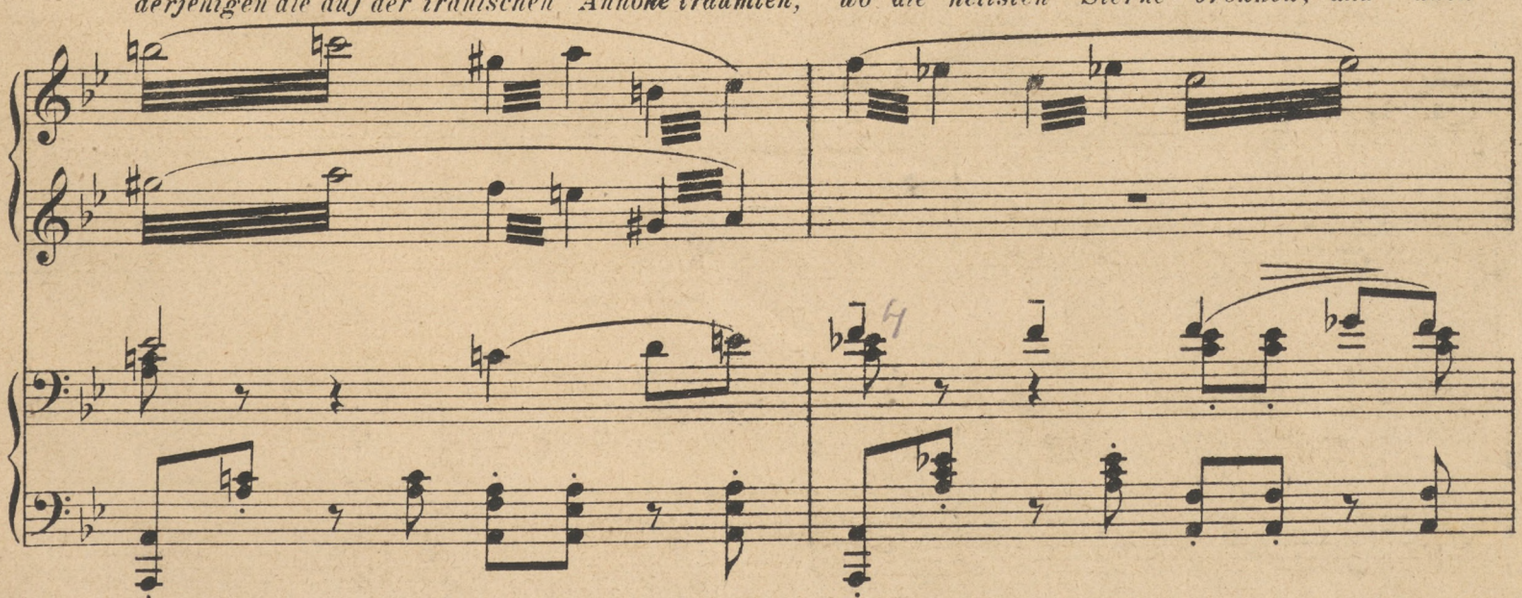

i těch, co v skandinavských divočinách půlnoční rudé slunce znaly,
dieser da, die in skandinavischen Wildnissen die rote Mitternachtssonne kannten,

i těch, co v řeckých bájích vedle dávných moří
auch jener, welche in den griechischen Hainen neben den verdunsteten Seen,

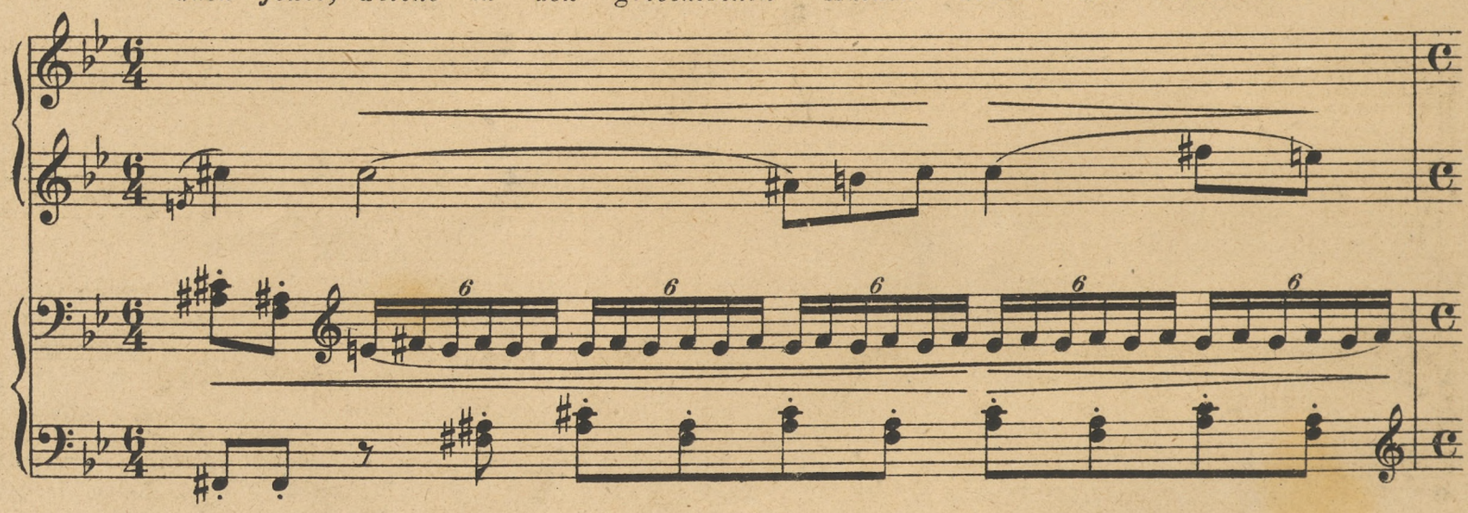

v bílých chrámech z mramoru jak vlašťovice hnízdily i posléz
in den weissen Marmortempeln als Schwalben nisteten, und zuletzt auch

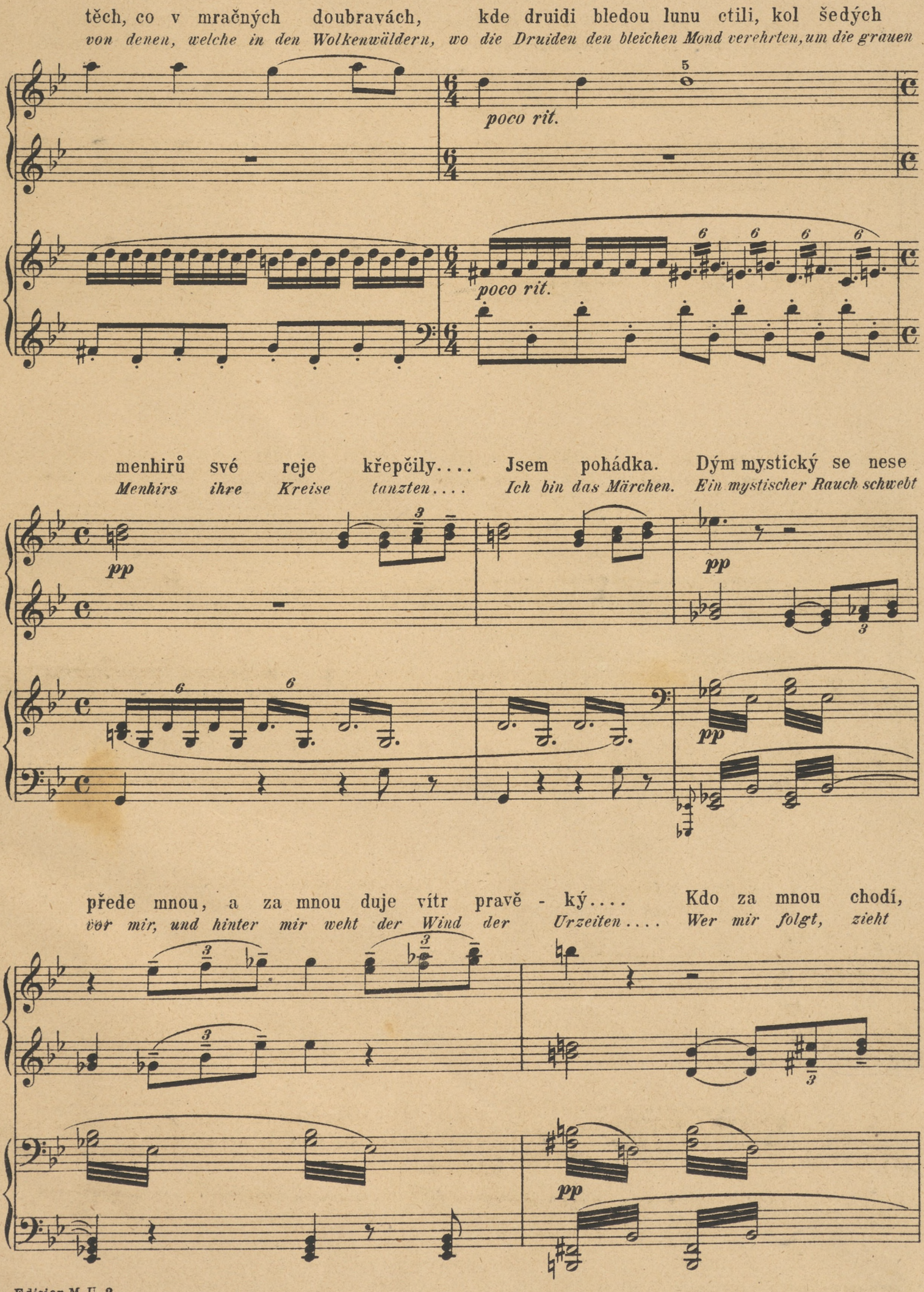
těch, co v mračných doubravách, kde druidi bledou lunu ctili, kol šedých
von denen, welche in den Wolkenwäldern, wo die Druiden den bleichen Mond verehrten, um die grauen
poco rit.
poco rit.
menhirů své reje křepčily.... Jsem pohádka. Dým mystický se nese
Menhirs ihre Kreise tanzten.... Ich bin das Märchen. Ein mystischer Rauch schwebt
pp
pp
pp
přede mnou, a za mnou duje vítr pravě - ký.... Kdo za mnou chodí,
vor mir, und hinter mir weht der Wind der Urzeiten.... Wer mir folgt, zieht
pp

vidí dávné sudic předivo.. Co dnes však uzří, to prosté je jako srdce mého lidu,
das Gespinnst der Parzen... Was ihr aber heute sehen werdet, das ist schlicht, wie das Herz meines Volkes,

prosté jako jeho tiché chatky pod zelenými gruněmi. Je chatka mého lidu prostá -
schlicht, wie seine stillen Häuschen unter den grünen Bäumen. Einfach ist die Hütte meines Volkes,

věru však zlatý věnec tam leží pod prahem: čar je to jeho vroucí básnivosti!
wahr ist's, aber der goldene Kranz ist unter ihre Schwelle gelegt: der Zauber seiner glühenden Poësie!

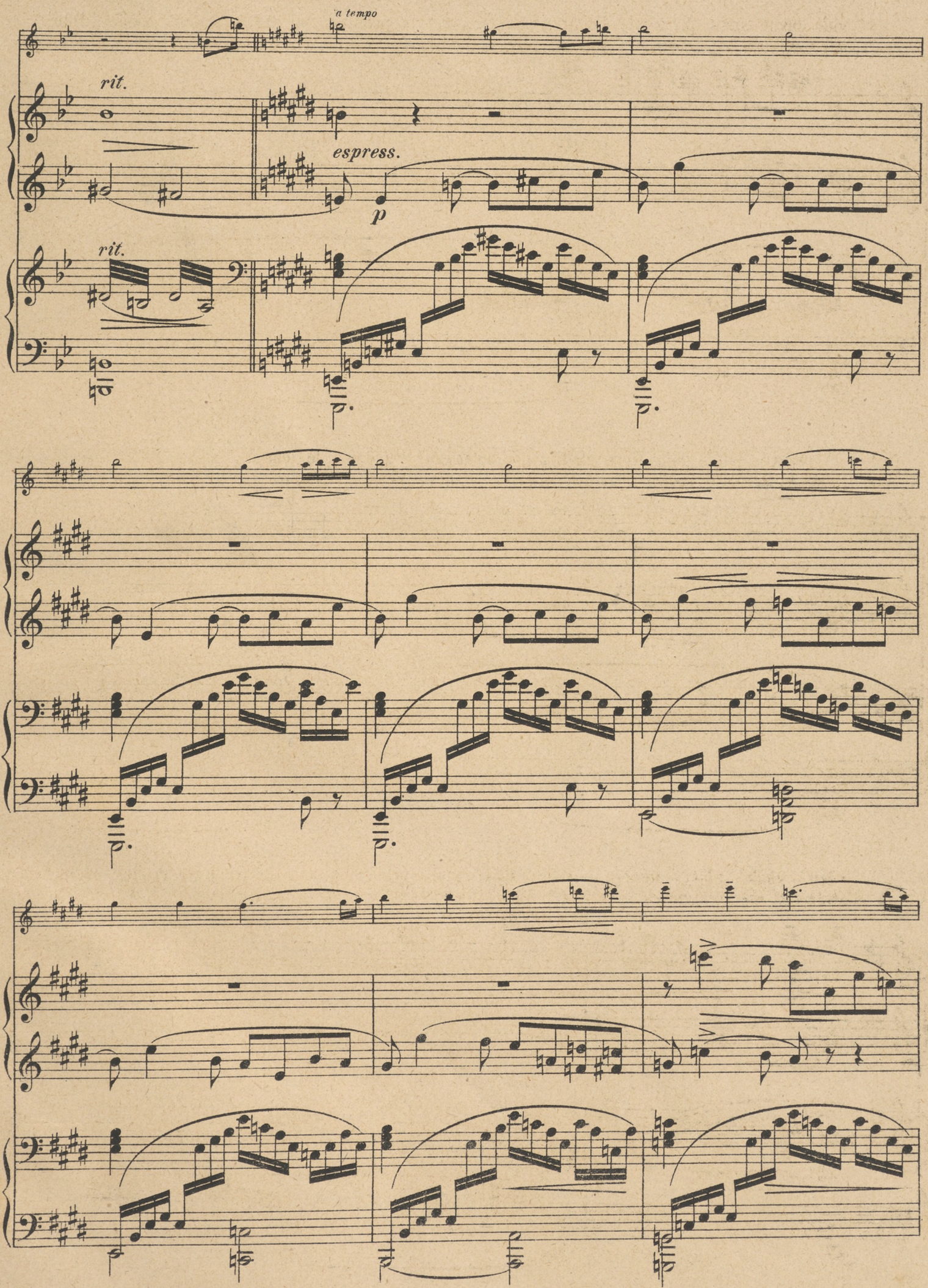
a tempo
rit.
espress.
p
rit.

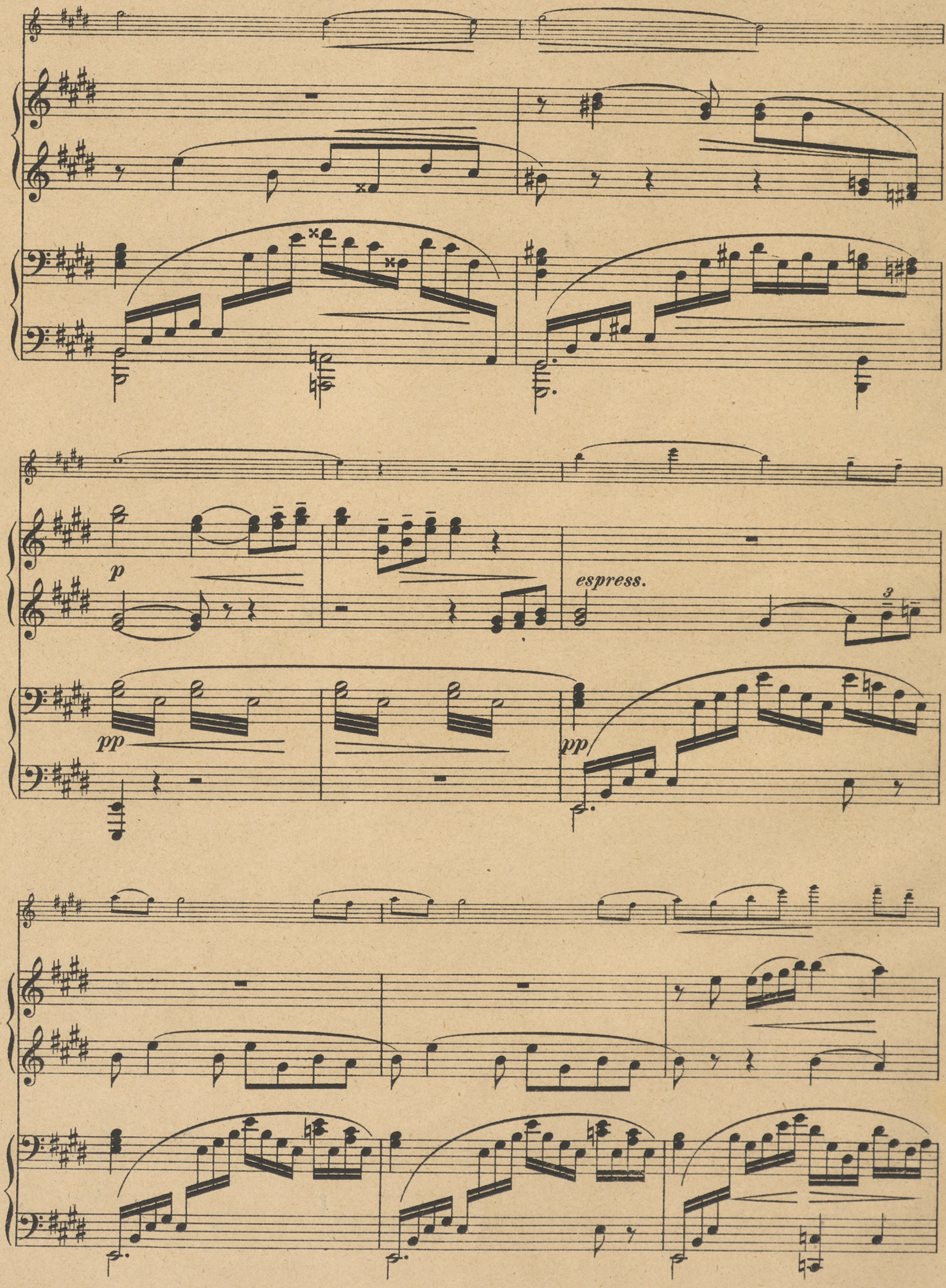
p
espress.
pp
pp

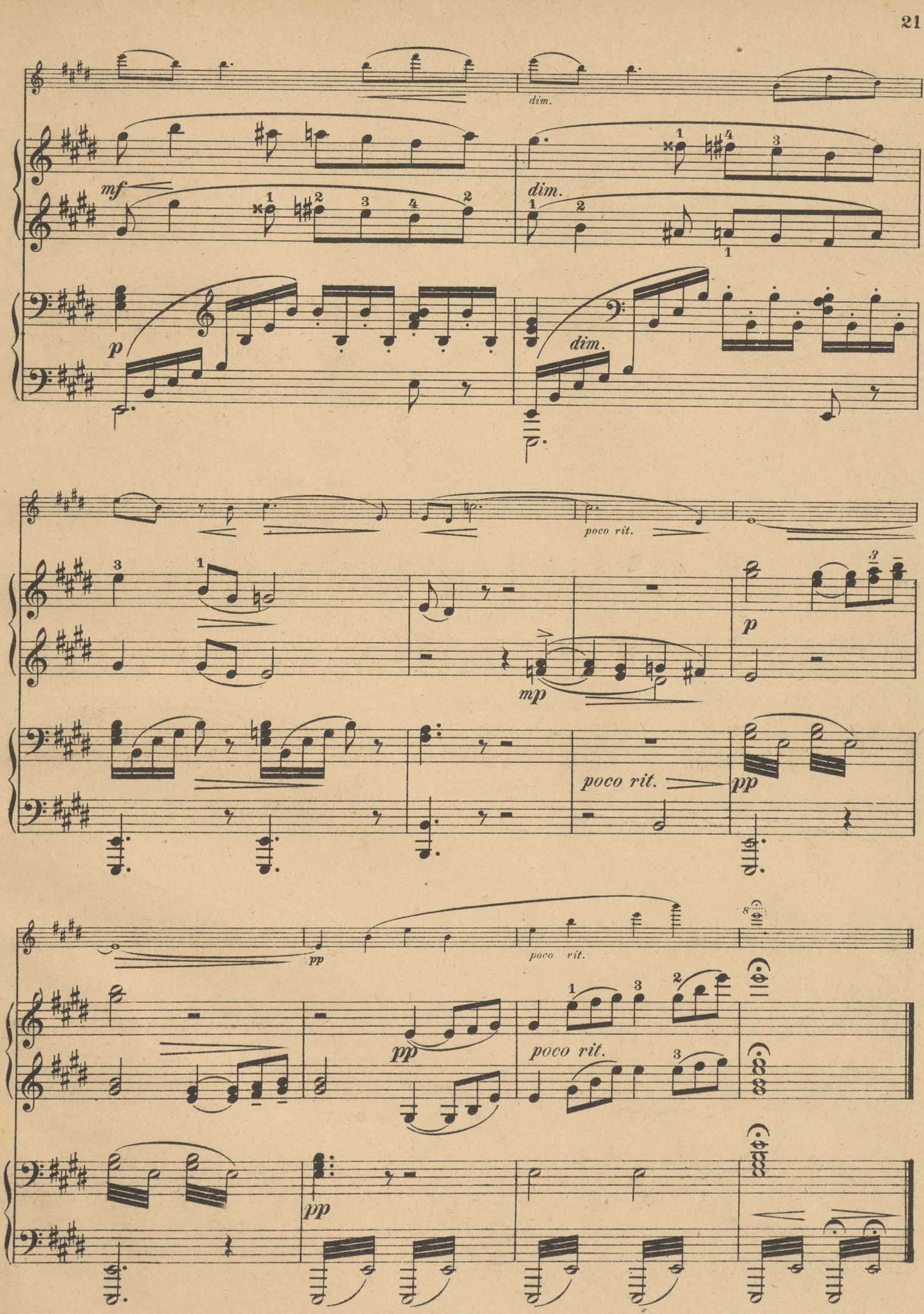

BIBLIOTEKA NARODOWA BN

Mus.III.121.14